

Reguleringen i rammeafgårelsen afspejles i nogen grad allerede i den gældende danske persondatalov (med tilhørende bekendtgørelser). Det kan dog bl.a. nævnes, at persondataloven ikke – på samme måde som rammeafgårelsen – indeholder særlige og detaljerede bestemmelser om udveksling af personoplysninger med andre medlemsstater eller om yderligere behandling, herunder videregivelse, af oplysninger, der er modtaget fra eller stillet til rådighed af andre medlemsstaters kompetente myndigheder. Også med hensyn til den registreredes rettigheder går rammeafgårelsen videre i sin regulering end gældende dansk lovgivning.

Uanset de nævnte forskelle må rammeafgårelsen efter Justitsministeriets opfattelse samlet set antages i meget vidt omfang at kunne gennemføres inden for rammerne af gældende dansk ret. Gennemførelsen af rammeafgårelsen i Danmark kan således efter Justitsministeriets opfattelse kun antages på enkelte punkter at nødvendiggøre ændringer af den regulering, som følger af persondataloven, jf. herom ovenfor under pkt. 1 samt nærmere nedenfor under pkt. 4.

2.2. Nærmere om indholdet af rammeafgårelsen

2.2.1. Anvendelsesområde og definitioner

2.2.1.1. Rammeafgårelsen indeholder i artikel 1 regler om rammeafgårelsens formål og anvendelsesområde.

Bestemmelsen fastsætter, at rammeafgårelsen finder anvendelse, når der med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner udveksles eller er udvekslet personoplysninger mellem medlemsstater (enten i form af videregivelse af personoplysninger eller ved at personoplysninger stilles eller er stillet til rådighed for en anden medlemsstat). Rammeafgårelsen finder endvidere anvendelse, når personoplysninger udveksles eller er udvekslet mellem på den ene side kompetente myndigheder i medlemsstaterne og på den anden side organer eller informationssystemer inden for EU-samarbejdet, jf. herved nærmere artikel 1, stk. 2.

Rammeafgårelsen tager således sigte på den grænsoverskridende informationsudveksling i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager – og den finder inden for dette område anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages elektronisk, samt på ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. artikel 1, stk. 3. Der henvises i den forbindelse i øvrigt til betragtning nr. 7-9.

Af betragtning nr. 8 fremgår, at medlemsstaterne – for at fremme udvekslingen af oplysninger i EU – agter at sikre, at den standard for databeskyttelse, der anvendes i behandlingen af oplysninger på nationalt plan, stemmer overens med standarden i rammeafgårelsen. Det er i forhold til behandling og indsamling af personoplysninger på nationalt niveau endvidere bestemt, at rammeafgårelsen ikke er til hinder for, at medlemsstaterne yder sikkerhedsgarantier, der er mere omfattende end dem, der er fastsat i rammeafgårelsen, jf. herved artikel 1, stk. 5.

Rammeafgårelsen berører ikke væsentlige nationale sikkerhedsinteresser og specifikke efterretningsaktiviteter vedrørende national sikkerhed, jf. artikel 1, stk. 4.

2.2.1.2. Rammeafgårelsen indeholder i artikel 2 en række definitioner af databeskyttelsesmæssige begreber, som anvendes i rammeafgårelsen. Det drejer sig bl.a. om begreberne »personoplysninger«, »behandling«, »register«, »registerfører«, »modtager«, »den registreredes samtykke« og »den registeransvarlige«, som i meget vidt omfang svarer til de definitioner, der anvendes i persondataloven (og det bagvedliggende databeskyttelsesdirektiv).

Rammeafgårelsen indeholder dog enkelte nyskabelser (i forhold til persondatalovens og databeskyttelsesdirektivets definitioner). Således defineres »kompetente myndigheder« som myndigheder, der er oprettet ved retsakter vedtaget af Rådet i henhold til afsnit VI i TEU, samt politi, toldvæsen, retslige myndigheder og andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der i henhold til national lov har beføjelse til at behandle personoplysninger inden for rammeafgårelsens anvendelsesområde. Rammeafgårelsen indeholder også (nye) definitioner af begreberne »blokering«, »at gøre anonymt« og »referenceangivelse«.

2.2.2. Behandlingsregler

2.2.2.1. Rammeafgårelsen indeholder en række bestemmelser, der har karakter af materielle behandlingsregler. Det drejer sig dels om en række grundlæggende regler, dels om detaljerede regler om, i hvilket omfang en medlemsstat må viderebehandle personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat (eller udveksles med organer eller informationssystemer inden for EU-samarbejdet).

2.2.2.2. Artikel 3 forpligter medlemsstaterne til at følge visse grundlæggende behandlingsprincipper, når der indsamles oplysninger. De kompetente myndigheder må kun indsamle personoplysninger til udtrykkeligt angivne og legitime formål inden for rammerne af